

Avui et toca escollir entre la vida i la mort (Dt 30,15)

Romà Casanova, bisbe de Vic

En la Bíblia llegim com Moisès planteja al poble el dilema d'escollir entre la vida i la mort. Estimar el Senyor i seguir els seus camins és optar per la vida. Aquest dilema acompanya, no solament Israel pel desert i a la terra promesa, sinó també tota la història de la humanitat. Però, a més, en les paraules de Moisès es fan presents les dues conseqüències de l'elecció de la mort o la vida: la felicitat o la desgràcia.

Sant Joan Pau II va denunciar moltes vegades la «cultura de la mort», per expressar la paradoxa d'una civilització que es vanta dels drets de les persones però que vulnera fàcilment un dret tan fonamental com el dret a la vida, basat en la dignitat de tota persona humana. Principalment es troba en perill en dos moments fonamentals de l'existència: en el si de la mare i en el llit del dolor i del sofriment. Quina contradicció! Una cultura que diu que té com a paradigma la defensa dels més necessitats oblida que en aquests dos moments, en l'inici i en el final de la vida, és quan la persona és més feble i més necessitada i, per tant, quan ha de ser més protegida.

L'eutanàsia és la prova clara del fracàs de la societat del benestar

En la nostra legislació civil la vida de l'infant en el si matern no té cap dret; la seva vida està supeditada al dret d'altres a decidir la seva vida o la seva mort. I ara, propostes legislatives intenten justificar la mort a un ésser humà que està en el patiment. És el que s'anomena «eutanàsia»: procurar la mort d'una persona humana per evitar-li el sofriment, o el sofriment dels qui són més propers. En paraules encara més clares: és un homicidi per «compassió»; i ho poso entre cometes perquè la defi-

nició de compassió és sofrir amb l'altre, no pas posar fi a la vida de l'altre.

Puc comprendre l'opció per l'eutanàsia dels qui posen la seva sola confiança en la societat del benestar. De fet, que aquesta societat no pugui donar solució al problema del sofriment i de la mateixa mort és clarament un fracàs per a ella mateixa. Si ho pensem bé, la solució de l'eutanàsia és la prova clara del fracàs de la societat del benestar. No hi ha autèntica humanitat sense afrontar el sentit del sofriment i de la mort, que tard o d'hora apareixen en tota vida humana.

La qüestió de l'eutanàsia no és una mera qüestió política entre blocs ideològics. Per al cristià és escollir entre la vida i la mort, i, en el fons, entre la felicitat i la desgràcia, entre Déu i el no-res.

